

[Energiministeren]

god form, vi anvender, nemlig at sætte en samlet plan som den, der her er tale om, til generel debat i folketinget. Jeg tror også, det for vore egne overvejelser, både i partierne og i regeringen – og sådan set også i offentligheden – er en ikke bare hensigtsmæssig, men også nødvendig form, for ellers stykkes tingene for meget op i enkeltspørgsmål, og den sammenhæng, der er i tingene, fortaber sig.

Fru Annelise Gotfredsen nævnede spørgsmålet om prisfastsættelsen på gassen og mente, at prisen burde stå i forhold til den billigste energi, der i øvrigt er til rådighed på markedet. Hvis man tager det for pålydende, eksisterer der ingen problemer, heller ikke set med D.O.N.G.s bestyrelsesformands øjne, for så kunne man kalde det en egentlig markedspris, som jo hænger sammen med, hvad kunderne ellers har givet for den energi, de har købt. Det er så tæt på substitutionsprincippet, som man kan komme. Men problemet er, at man i industrien, hos gartnerierne osv. gerne vil gå videre end til det. Men vil gerne have en tarif, som er mere forenklet end det mere markedsprægede, naturlige system, hvor man differentierer kraftigt. Det er det, der er problemet, og det har jeg redegjort for i udvalget.

Fru Annelise Gotfredsen spørger, hvor der findes beregninger med hensyn til forrentningen ved at føre gassen til Midt- og Nordjylland. Jeg må henvise til bilagene i EP 81, de handler om dette spørgsmål, der er lagt tal frem; og så siger fru Annelise Gotfredsen, at der aldrig er forelagt folketinget samfundsøkonomiske beregninger! Jeg skal erindre om, at vi havde en debat om dette i december 1980, hvor der af mig blev redegjort for det, men hvor der også blev lagt et skriftligt bilagsmateriale frem, som belyste den samfundsøkonomiske forrentning under en række forskellige forudsætninger, også således at man kunne få belyst følsomheden, hvis forskellige forudsætninger blev ændret.

Fru Annelise Gotfredsen siger, at der er rapporter, der viser, at der er penge at hente for den enkelte forbruger i forbindelse med Asnæsværket. Jeg må først sige, at jeg selvfølgelig ligesom alle andre er enig med hr. Waldorff i, at værket er fejlplaceret, og at man aldrig ville bruge de penge på den måde i dag. Vi er åbne over for alle vurderinger af, hvordan man kan nyttiggøre det, men hvis

det ikke er mere økonomisk end andre muligheder, er der ikke noget at gøre ved det.

Det, der er tale om aktuelt, er en rapport, som ikke er offentliggjort endnu, så vidt jeg ved, bortset fra det, der har stået i Berlingske Tidende den dag, jeg var i samråd. Men det er sådan – har jeg fået at vide – at bestyrelsen for Isefjordsværket først skal have den rapport, før man offentliggør den, og derfor synes jeg ikke, det vil være korrekt, hvis jeg går i detaljer. Vi har på energiministeriets foranledning fået tilsendt til vores orientering et eksemplar af rapporten, men den er jo altså ikke behandlet i bestyrelsen for Isefjordsværket endnu. Den oplysning synes jeg jeg skylder fru Annelise Gotfredsen.

Så er der spørgsmålet om kernekraft. Fru Annelise Gotfredsen mener, der bør træffes beslutning nu, og fru Annelise Gotfredsen spørger, hvilke sikkerhedsproblemer osv. der står i vejen.

Der er de undersøgelser, der har været i gang hele tiden. Der er ikke blevet opstillet nye krav, men der har været nogle forsinkelser, som folketinget fra tid til anden er blevet gjort opmærksom på fra regeringens side. Vi skal frem til udgangen af dette år, før den afklaring, som hele tiden har været forudsat, kan ske. Vi mener ikke, det vil være forsvarligt at sætte beslutningsprocessen i gang, før disse forhold er betryggende afklaret.

Fru Annelise Gotfredsen spørger, om D.O.N.G. skal til at importere kul. Det mener jeg ville ligge uden for selskabets vedtægters formålsparagraf. Jeg mener ikke, man kan indfortolke den mulighed. Formålsparagraffen specificerer oven i købet ret nøje, hvad selskabet kan og ikke kan med hensyn til geotermisk energi, men på olieområdet er det defineret med et sådant ordvalg, at selskabet harmonisk kan udvikle sig som et olieselskab.

Nu er det da rigtigt, at både Shell og BP og mange andre olieselskaber også er de største i kulbranchen, og det er måske derfor, man får ideen, men det ligger efter min opfattelse ikke i D.O.N.G.s formålsparagraf, at man vil kunne gå ind i kulhandel. Dermed har jeg også svaret hr. Arne Christiansen. Samarbejdet mellem elværkerne og staten skal finde sted på det grundlag, der er defineret, ikke ved, at staten engagerer sig i den kommercielle aktivitet. Det er elværkerne, der står for den side af sagen.